EXTRA NUMMER

VAN HET

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

Zaturdag 20 October 1860.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 9 *September* 1860.

POLITIEK OVERZIGT.

Men heeft zich hier te lande eenigen tijd bezig gehouden met de verhouding tusschen Nederland en Belgie. Gelijk in Engeland en Duitschland heeft ook in Belgie de veronderstelde begeerte van den Franschen keizer tot annexatie van landen, manifestatien van vaderlandslievenden aard in het leven geroepen Vrijwillige corpsen scherpschutters hebben zich op verschillende plaatsen georganiseerd, men heeft eene nieuwe Brabançonne zamengesteld, waarvan het refrein is *le roi, la loi, la liberté* en waarvan de strekking is verbroedering met Nederland; de vijandige wet tegen het Huis van Oranje is afgeschaft, de Septemberfeesten zullen niet meer in een vijandigen zin tegen Nederland gevierd worden, de beide vorsten van Nederland en Belgie hebben elkander te Wiesbaden ontmoet en men zegt dat prins *Hendrik* zijne reis naar Luxemburg over Belgie nemen zal. Daaruit zijn geruchten ontstaan alsof tusschen Nederland en Belgie eene coalitie voor zekere eventualiteiten zoude zijn gevormd. Wij gelooven dit niet en zouden het, als het waar was, van onze zijde zeer onverstandig vinden. De hand die Belgie ons biedt, behooren wij aan te nemen, maar niet door coalitiën te vormen, ons voor dat de nood dringt, vijanden op den hals halen.

De commissie van enquête voor de Maas-afstappingen is reeds bijeen geweest en heeft verschillende getuigen gehoord.

De staten-generaal zijn den 6den dezer gesloten. De rede door den minister van binnenlandsche zaken bij die gelegenheid gehouden, onderscheidt zich door niets bijzonders.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Vroeger wist men, dat Garibaldi met 8000 man op het vasteland van Napels was aangekomen, dat geheel Calabrie daarop in opstand geraakt, Regio door den dictator veroverd was en de koninklijke troepen zich te Monteleone concentreerden. Sedert zijn nog verscheidene andere plaatsen, zoo als Basilicata, la Capitanata, zelfs Campo Basso en Avellino, op niet verren afstand van Napels in zijne handen gevallen, terwijl van lieverlede zijn geheele krijgsmagt is ontscheept, welk leger door overloopers steeds aangroeit. Dit overloopen tot den vijand heeft zelfs op groote schaal plaats; er zijn voorbeelden, dat geheele compagnien de partij der insurgenten kozen. Daarbij komt dat ook de marine den koning dreigt te ontvallen. Het gevaar voor de hoofdstad wordt dan ook van dag tot dag dreigender, en ofschoon zij tot dusver schijnbaar rust geniet, twijfelt niemand of er zal weldra een beslissende gebeurtenis plaats grijpen. Hoewel in de laatste ure, heeft de graaf van Syracuse een waarschuwenden brief aan den koning gerigt, die, naar men zegt, besloten heeft, de stad Napels tot het uiterste te verdedigen De troepen, waarover hij te beschikken heeft, zijn geconcentreerd te Salerno, te Napels en te Gaëta. Het annexonistisch commite gaat inmiddels voort bevelen door het geheele koningrijk rond te zenden en staat openlijk in betrekking tot Garibaldi, die heeft doen weten, dat men hem tegen den 8sten of 9den te Napels verwachten kon. Het zal dan te bezien staan, of de koning zijn woord houden en een laatsten strijd wagen, dan wel of hij niet de veiligste partij kiezen en zich verwijderen zal. In dat geval zal hij naar Spanje de wijk nemen. Garibaldi komt zoo als hij zich in zijne aankondiging uitdrukt, om namens Victor Emanual, het dictatorschap over de beide Sicilien op zich te nemen. Reeds liggen onderscheide Sardinische oorlogschepen op de reede van Napels. Tot nu toe is de regering van koning Victor Emanuel, althans officieel vreemd gebleven aan de onderneming van den dictator; de koning heeft die zelfs in een openbaren brief afgekeurd, terwijl van den anderen kant menig bewijs aanwezig is, dat men van die zijde de beweging onder de hand begunstigd heeft. Dit laveren was goed, zoolang het nog twijfelachtig was, of Napels met de daad in handen der revolutionnairen zou vallen. Maar nu het meer dan waarschijnlijk wordt, dat het huis Bourbon weldra zal opgehouden hebben te regeren, nu zal de regering van Cavour een besluit moeten nemen en het is niet twijfelachtig welke partij zij kiezen zal. Zij zal stellig officieel te Napels tusschen beiden komen, zoodra Frans II vertrokken zal zijn en zoo spoedig mogelijk de inlijving bewerkstelligen. Zij zal daarmede zooveel te meer haast maken, omdat eensdeels de partij van Mazzini het hoofd weder opsteekt, en anderdeels de aanspraken van prins Murat weer op den voorgrond geschoven worden. De laatste namelijk heeft zich bepaald kandidaat gesteld voor den troon van Napels. En hoewel de Fransche regering oppervlakkig die kandidatuur niet ondersteunt, schijnt het nog zoo geheel zeker niet, of zij ten slotte Murat niet eer zou bijstaan dan Victor Emanuel.

En wat zal Garibaldi doen, zoo hij er in slaagt Frans II te onttroonen? Zal hij zich dan niet tegen Venetie wenden, waar men nu meer dan ooit begeerig is het Oostenrijksche juk af te schudden? En hoe zal het met den Kerkelijken Staat gaan? Reeds nu hebben er botsingen tusschen de revolutionnaire en Pauselijke troepen plaats gehad, zoodat Lamoricière al meer troepen naar de zuidelijke grenzen heeft moeten zenden. Hoe zal het gaan, als eens de revolutie in het Zuiden een volkomen zegepraal zal hebben behaald? Zal zij dan niet het doel van de beweging, de eenheid van geheel Italie willen voltooijen? Het is te hopen, dat Garibaldi gehoor zal geven aan den raad, hem van meer dan ééne zijde gegeven, en zich vooreerst met de behaalde zegepraal tevreden zal stellen, want Oostenrijk schijnt vast besloten te hebben Venetie te verdedigen, en het is zoo goed als zeker, dat het eerste kanonschot aldaar een nieuwen oorlog van Oostenrijk tegen Italie ten gevolge zal hebben, welk laatste in dat geval waarschijnlijk alleen zou staan en zeer gemakkelijk in dien strijd zou kunnen verliezen, wat met zoo veel goed en bloed gewonnen is.

Want, men verlieze dit niet uit het oog, de mogendheden schijnen het beginsel van non-interventie in Italie te zullen handhaven, zoo lang geen vreemde magt tusschen beiden komt. Oostenrijk zal dit niet doen; het zal zich alleen tot de verdediging van Venetie bepalen. De toestand zijner geldmiddelen en de houding van Hongarije, schrijven het die staatkunde gebiedend voor. Maar hoe, als het nu Venetie aangevallen, in den strijd tegen Garibaldi zegeviert? Is het denkbaar dat het dan zijn behaalde voordeelen niet zal vervolgen? Zal keizer Napoleon dan zijn bondgenoot in den steek laten of zal hij hem nogmaals te hulp snellen? En wat zullen in dat geval de gevolgen zijn?

Volgens berigten uit Rome, zal de Fransche bezetting aldaar vermeerderd worden, en wel met 3500 man. Welligt staat dit in verband met de verklaring van den nieuwen opperbevelhebber der Fransche troepen, dat hij van den keizer in last heeft ontvangen om niet alleen Rome te verdedigen, maar ook de Comarca en de provincien Civita Vecchia en Viterbo. Doch hieruit mag men ook opmaken dat in Umbrie, de Marken en Campania de zaken aan haren loop zullen worden overgelaten, zoodat Garibaldi en zijn aanhang hier vrij spel zouden hebben. Bij de opgewondenheid die in Italie bestaat, om een inval te doen op het Pauselijk gebied, zal het feit waarschijnlijk zich spoedig voordoen, tenzij de generaal Lamoricière genoeg ontzag mogt inboezemen, om het te voorkomen.

Gewigtig blijft vooral, bij de mogelijkheid van nieuwe gevaren ter zake van Italie en van het Oosten, de vraag, wat zal Pruissen, of liever, wat zal Duitschland doen? Zonder andermaal op de geruchten nopens het verhandelde te Töplitz terug te komen, kan men veilig aannemen dat Duitschland, zoolang het niet regtstreeks wordt bemoeijelijkt op eigen grondgebied, tegenover de beide groote Europesche vraagstukken van den dag eene afwachtende houding zal aannemen, om vervolgens weder te handelen naar gelang van omstandigheden, en dat in allen gevalle Oostenrijk niet veel heul zal vinden bij Pruissen, zoolang niet Oostenrijks binnenlandsche- en bonds-politiek aanmerkelijk zal zijn gewijzigd. Met die bonds-politiek blijft het tot nu toe nog bij het oude; d. i, bij het versletene stelsel der staatsalmagt. En de binnenl. aangelegenheden van Oostenrijk leveren op dit oogenblik althans nog weinig meer op dan eene verwarde huishouding, bestaande uit de meest heterogene deelen, die slechts met groote moeite en inspanning bijeengehouden worden. Daarbij tweespalt in den rijksraad, maar toenemende eensgezindheid in Hongarije. In den rijksraad wil de meerderheid een liberale, of gematigd demokratische monarchie, dus, doortastende hervormingen, eene volksvertegenwoordiging, enz; de minderheid den tegenwoordigen toestand, met uitbreiding van de regten der provinciale vergaderingen, onder den overwegenden invloed der aristokratie, en voor den keizer het regt van veto, echter telkens te motiveren bij keizerlijk patent. Naast deze beide partijen staat het sedert 10 jaren bestaande stelsel in zijn geheel. Voegt men daarbij, dat in Hongarije de geest van verzet met elken dag toeneemt, dan ziet men duidelijk in, dat Oostenrijk nog op verre na niet is, zooals de Duitsche liberalen het verlangen, en zoo als het spoedig zal moeten worden, zal het niet misschien reddeloos te gronde gaan. Al wie bekend is met de gruwelen, sedert eene lange reeks van jaren *en* door de Oostenrijksche regering zelve, *en* onder hare onmiddelijke, door tractaten verzekerde bescherming in Italie gepleegd, weet, dat — om van Hongarije nog niet eens te spreken —, op haar eene vreeselijke bloedschuld rust.

Van meer dan eene zijde wordt gemeld, dat de Oostenrijksche regering besloten heeft, aan Hongarije concessien op groote schaal te doen, die ook zeer spoedig zullen worden afgekondigd. Maar — want er volgt een *maar* — die concessien zouden eerst hare toepassing erlangen, wanneer de stand van zaken in Europa zijn dreigend karakter heeft verloren; terwijl middelerwijl Hongarije in staat van beleg zal worden gesteld.

In de algemeene vergadering van de Nationale Deutsche Vereeniging, te Coburg gehouden, zijn alle voorstellen, die in strijd waren met die van het committé, verworpen, ten einde de eensgezindheid onder elkander te bevorderen. Het eerste voorstel van het committe betreffende de eenheid van Duitschland en eene nieuwe bondsconstitutie, is aangenomen met algemeene stemmen op vijf na, nadat een daarop voorgesteld amendement insgelijks was aangenomen Het tweede voorstel betreffende de daarstelling van een centraal gezag, van een opperbestuur in militaire aangelegenheden en van een Duitsch Parlement, is ingetrokken. Het derde voorstel, waarbij eene amnestie wordt gevorderd voor staatkundige misdrijven is aangenomen.

Het verdient aandacht, dat keizer Napoleon zich met de keizerin naar het Zuiden des rijks, alsmede naar de nieuw verworven provincien heeft begeven, zelfs dat hij een bezoek in Algerie zal afleggen, op een tijdstip, dat geheel Europa hem meer dan ooit wantrouwt, dat alle voorteekenen van eene coalitie tegen hem voorhanden, de betrekkingen tot Engeland koel, tot Rusland welligt nog koeler zijn. Is het niet alsof hij daarmede wil te kennen geven, hoe vast hij zich op zijn troon gevoelt en dat het gevaarlijk zou zijn, hem te zeer te tergen. Bij gelegenheid van zijn verblijf te Lyon hield hij eene aanspraak, wel is waar vredelievend maar tevens niet zonder bitterheid over het wantrouwen, dat hem te beurt valt. Daarentegen zijn door de voorzitters der algemeene raden, bij de opening van deze ligchamen, vredelievende redevoeringen uitgesproken, waarvan die van den heer de Persigny, welke wij later mededeelen, het meest de aandacht heeft getrokken.

Het Engelsche parlement is den 28sten Augustus gesloten; de bij die gelegenheid door den lord-kanselier uitgesproken rede vindt men hier later onder de *Engelsche Post*. Wat het gevoelen der Engelsche bladen over de troonrede aangaat, zoo is de *Times* daarmede niet ingenomen, vooral niet met de zinsneden, waarin sprake is van de buitenlandsche aangelegenheden. Het blad is van oordeel, dat de regering slechts voorwaardelijk spreekt van het behoud van den algemeenen vrede en van de schikking der belangrijke kwestien, wier vereffening zoo zeer gewenscht wordt. Wij moeten ons dus maar blijven bepalen tot hopen, zegt het blad; dat wil zeggen, dat wij niets verworven hebben van hetgeen wij gehoopt hadden. Zooals men denken kan toont de *Morning Post* zich wel tevreden met de troonrede. Dit blad tracht daaruit te bewijzen, dat Engeland zal voortgaan het beginsel te verdedigen, dat de Italianen het regt hebben zelven hun bestuur te regelen, en niet zal afwijken van het principe van non-interventie. De regering, zegt dat blad, staat de groote belangen der menschelijkheid en der regtvaardigheid voor. De *Daily News* zegt met betrekking tot de roonrede, dat de tijd met rassche schreden nadert, dat de goede trouw, waarmede de Europesche mogendheden het beginsel van non-interventie aankleven, waarschijnlijk op de meest directe en practische wijze op de proef gesteld zal worden, en dat het daarom van des te meer belang is, dat dit beginsel door de liberale en constitutionneele regering van Engeland, die het meest heeft bijgedragen om het te doen erkennen, nog eens openlijk verkondigd wordt.

Wat de Oostersche aangelegenheden betreft, weet men alleen dat 3000 man Franschen in Syrie ontscheept zijn en dat bij hunne verschijning de moed der Drusen vrij wat bekoeld is. Fuad-pacha gaat overigens met eene ongedachte gestrengheid te werk en laat alle schuldigen, die hij in handen krijgt, opknoopen of steekt hen onder zijne soldaten. Overigens moet het er in Turkije ellendig uitzien. Schier op alle punten des rijks ziet men oproeren te gemoet en er is geen geld om de troepen te betalen die deze onlusten zouden kunnen onderdrukken.

Volgens berigten uit Konstantinopel hebben de laatste gebeurtenissen een zeer nadeeligen invloed uitgeoefend op des sultans gezondsheids, zoodat deze ernstige bezorgdheid moet inboezemen.

NEDERLAND.

De overland-post, loopende tot 9 Julij, is den 26sten Augustus hier te lande aangekomen.

— Eerst sedert een paar dagen schijnt de weersgesteldheid wat beter te worden, althans het begint minder te regenen en het is ook niet zoo guur. Mogt dit nog eenigen tijd aanhouden, dan zou dat ongetwijfeld zeer gunstig werken op de inzameling van den oogst, waarmede men nog allerwege bezig is. De prijzen der levensmiddelen zijn in den laatsten tijd gestegen, omdat men wegens den veelvuldige regen, voor schade aan de veldgewassen vreesde, thans echter luiden de berigten weder gunstiger en koestert men hoop, dat de markt weder tot haar vorig standpunt zal terug keeren.

— Het marmeren standbeeld van den gevierden volksdichter *Tollens*, vervaardigd door onzen beroemden stadgenoot den beeldhouwer *Strackée*, is den 28sten Aug. op het pedestal in het Park gesteld en de plegtige onthulling zal plaats hebben op den 24sten September, zijnde de tachtigste verjaring van des dichters geboortedag. Zoo als men mogt verwachten, zal deze heugelijke gebeurtenis met een luisterrijk feest gevierd worden, gegeven door het gemeente bestuur, namens de gemeente Rotterdam. Daartoe is reeds een der gelegenheid waardig programma door Burgemeester en Wethouders vastgesteld. Tot bijwoning van het feest zijn uitgenoodigd Z. M. de koning, H. M. de koningin en al de overige leden van het vorstelijk geslacht, wijders de HH. ministers, de hooge provinciale en gemeentelijke autoriteiten, de commissie voor de oprigting van het standbeeld, die, zoo als men weet, uit geachte ingezetenen van Amsterdam, 's Gravenhage en Rotterdam bestaat, deputatien uit de verschillende kunst- en wetenschap- bevorderende instellingen, kunstenaars, enz. enz. Dat de heer *Strackée* en de kinderen en kindskinderen van wijlen den gevierden dichter, insgelijks genoodigd zullen worden, behoeft naauwelijks gemeld.

Het feest zal worden opgeluisterd door de uitvoering van eene feestcantate, naar aanleiding van een gedicht van den heer mr. *A. Bogaers*, door den heer *Joh. J. H. Verhulst*, voor mannenstemmen, met begeleiding van koperen instrumenten gecomponeerd. Al de hier bestaande zanggezelschappen zijn uitgenoodigd om hunne medewerking daartoe te verleenen. De heer mr. *W. S. van Reesema*, zal, daartoe door het committé der feestviering uitgenoodigd eene korte feestrede uitspreken. Het terrein zal zoo doelmatig mogelijk ingerigt en toepasselijk en smaakvol versierd worden. Het beeld heeft een gewigt van 6000 Ned. ponden.

Z. M. heeft de uitnoodiging bereids met genoegen aangenomen.

Zijn wij wel ingelicht, dan zal aan Z. M. van wege het gemeentebestuur een diner worden aangeboden, waarna eene gala-voorstelling in den Schouwburg zal plaats hebben. Het feest zal vervolgens met een schitterende vauxhall en prachtig vuurwerk in den *Doele* besloten worden.

— De beide volgende openbaar gemaakte brieven zijn geschreven a/b. van de *Wassenaer*, ter reede van Beyruth, dd. 16 Aug:

» Heden morgen arriveerde alhier ter reede Zr. Ms. fregat *Zeeland*, hebbende eene reis van 10 dagen van Malta. Alles is wel aan boord. Er zijn hier thans 2 Holl. oorlogschepen. De *Evertsen* is naar Toulon om te dokken en zal daarna herwaarts komen.

» Men denkt dat de *Wassenaar* half September zal repatrieren.

» Te Beyruth is het rustig Op eenigen afstand buiten de stad is eenige dagen geleden een Christen vermoord geworden.

» Te St. Jean d'Acre zijn, eenige dagen geleden, eenige Christenen vermoord; ook spreekt men hier van ongunstige bewegingen te Candia en Smirna.

» Heden arriveerden hier twee Fransche stoomschepen, met troepen; men ziet ieder oogenblik de komst van nog meerdere te gemoet. Deze troepen worden heden aan het land gezet.

De Muzelmannen zijn tegen het debarkeren der Franschen en dreigen met een nieuwen moord; maar hier is geene vrees voor. De Turksche bevelhebbers zijn vol goeden wil, en Europesche troepen hebbende, om hun gezag te ondersteunen, zal alles weldra tot rust zijn gebragt."

dd. 17 *Augustus:*

» Morgen vertrekt de *Wassenaer* van deze reede, om eene reis te doen langs de kust van Syrie, naar Sidon, St. Jean d'Acre en Jaffa; binnen den tijd van 14 dagen moet die togt zijn afgeloopen. De *Zeeland* blijft ter reede van Beyruth liggen.

» De ontscheping der Franschen is rustig afgeloopen; op dit oogenblik zijn er ruim 1200 man aan den wal, onder bevel van den generaal de Beaufort d'Hautpaul; dagelijks verwacht men meerdere stoomschepen met troepen; de Franschen zijn voorloopig buiten de stad gekampeerd, om later, als alle troepen zullen zijn aangekomen, de plaatsen te bezetten, waar het onrustig is."

ENGELAND.

De *Morning Post* maakt Oostenrijk indachtig op het gevaar, dat het, ten aanzien van Venetie, te wachten heeft van Garibaldi. Genoemd blad beschouwt niet alleen Napels voor de Bourbonsche dynastie reeds verloren — en dit kan, na hetgeen in de laatste dagen voorgevallen is, geen verwondering baren — maar het verwacht ook dat Rome weldra zal volgen. Het zal alsdan niet moeijelijk vallen een Italiaansch leger van 250,000 à 300,000 man in het veld te brengen; eene krijgsmagt, geducht genoeg om het werk van Italie's eenheid te voltooijen. Volgens het orgaan van lord Palmerston is er voor Oostenrijk thans slechts één middel meer om Venetie te behouden; dat middel bestaat in het invoeren van hervormingen op groote schaal, niet alleen in Venetie zelf, maar in alle deelen der monarchie. Het blad haalt een gezegde aan van lord Palmerston. Garibaldi's zegetogt, zeide deze staatsman onlangs, zou zonder het wanbestuur der Napelsche regering, zonder het onzalige régime, aldaar zoo lang in zwang, onverklaarbaar zijn. Dit nu, voegt de *Post* er bij, is eene les voor Oostenrijk. De vierhoek mag nog zoo sterk zijn gemaakt, zoo lang de bastions verdedigd worden door verbitterde Hongaren, door morrende Galliciërs, door onvergenoegde Croaten, kan Oostenrijk in de ure des gevaars, niet rekenen dat zij lang weerstand zullen bieden. Zij zijn in dit geval veeleer eene bron van zwakte dan van sterkte voor de regering; want men vergete niet, dat de vijand is van Garibaldi, een man die aan het hoofd staat van een groot leger, dat voor de nationale zaak strijdt.

— Engeland houdt steeds een naauwlettend oog op hetgeen voorvalt in de Overzeesche gewesten, vooral in Indie. In de laatste dagen heeft Nederland en Nederlandsch-Indie bijzonder de aandacht getrokken, ten gevolge der aanwinst van Banjermassing, en een der menigvuldig gelezene zoogenaamde » Penny-bladen" bevatte dezer dagen een der hevigste artikelen tegen Holland met opzigt tot zijne O. I. bezittingen, dat sedert lang in een Engelsch dagblad verscheen; ofschoon de Engelsche pers niet spaarzaam is in verwijten

of beschuldigingen, wanneer dit onderwerp wordt te berde gebragt.

Op de waarde der redeneringen of bewijsgronden moet men in deze soort van artikelen niet letten, daar men reeds lang bewust is, dat het Groot-Brittannie nimmer aan bewijsredenen of liever voorwendsels ontbreekt, om datgene te betoogen, hetwelk met zijn belang strookt; altijd natuurlijk ter bevordering van menschlievende, belangelooze of weldadige oogmerken. De hoofdstrekking van de artikelen aangaande Neêrlandsch-Indie is genoegzaam onveranderlijk. Zij komen hierop neer, dat Engeland dwaas heeft gehandeld toen het Java aan de Hollanders heeft teruggegeven, nadat het gedurende de Fransche overheersching die kolonie in bezit genomen had. Er bestond natuurlijkerwijze geen regt op het behoud van Java na den val van Napoleon, doch in gevallen waar het belang van Groot-Brittannie in 't spel komt, kent de Engelsche diplomatie slechts het bevorderen van dat belang en niet de regtskwestie, die meestal voor drogredenen en spitsvondigheden plaats maakt. Het moet bij voorbeeld nu niet weinig verwondering baren, dat indien Nederland op nieuw vijandig tegenover Frankrijk mogt staan, Groot-Brittannie alsdan noodzakelijkerwijze weder bezit van Java zoude moeten nemen. Wanneer dus het Engelsche denkbeeld, dat Napoleon III het oog op Belgie heeft, en dat Holland zich in dat geval aan de zijde van zijnen nabuur moet scharen, bewaarheid wordt, dan zoude Groot-Brittannie het zich ten pligt rekenen om middelerwijl de Hollandsche kolonien te bewaren, terwijl het niet gedoogen kan, dat ze Fransch worden. Ziedaar eene redering, die thans aan honderd duizende lezers in de hoofdstad en elders onder de oogen kwam.

FRANKRIJK.

De dagbladen deelen een brief mede, die door den koning van Napels aan keizer Napoleon geschreven zou zijn, en waarin de volgende zinsneden voorkomen: „Gij hebt mij geraden Sicilie zonder strijd te verlaten — ik heb het gedaan. Gij hebt mij geraden de traditioneele staatkunde van mijn huis te verlaten — ik heb het gedaan. Gij hebt mij geraden eene constitutie en hervormingen aan mijn volk te geven, om mijne kroon te redden — ik heb u ook gehoorzaam, en toch is en blijft mijne kroon in gevaar. Ik heb dus besloten van dit oogenblik of alleen op mijn zwaard te steunen en mij te verdedigen; zoo ik val en het onderspit delf, zal ik een beroep doen op de loyauteit van Europa!" Men zegt dat de Fransche regering aan koning Frans heeft doen antwoorden, dat die concessien niet op het laatste oogenblik, maar al lang geleden hadden moeten gedaan zijn, en dat men dien raad al jaren geleden heeft gegeven. Vele twijfelen echter; of de geheele brief geen verdichtsel is.

— Naar luid van eene dépêche uit Madrid heeft de koningin van Spanje haar paleis te Sevilla ter beschikking gesteld van den koning van Napels, haren bloedverwant. Welk eene les kan deze daaruit niet putten, als men nagaat, dat zijn vader, Ferdinand II, eerst geweigerd heeft het constitutionneele bewind dier zelfde koningin te erkennen en zelfs met zijne zuster, de koningin-moeder Maria Christina, een tijdlang overhoop lag, omdat zij partij had getrokken voor hare dochter tegen Don Carlos, toen deze, om zijne regten op den Spaanschen troon te doen gelden, het land in een burgeroorlog had gewikkeld.

Laatste Berigten.

BINNENLAND.

De Nederlandsche Handelmaatschappij heeft weder eene aanvrage naar scheepsruimte voor hare gewone bevrachting gedaan. Deze aanvrage strekt zich uit tot schepen, laatstelijk voor of op ult. October 1857 in gewone beurtbevrachting binnengekomen en tot nieuwe schepen, voor of op ult. December 1859 te water gelaten.

De schepen, die regtstreeks van Nederland naar Java zullen vertrekken, moeten voor of omstreeks 10 October in eene der zeehavens zeilklaar liggen; die welke op vóóruitreis zijn, moeten voor of op den 10den Februarij 1861 te Batavia ter beschikking der Factorij zijn.

— Z. M. heeft *eervol ontslagen*, op verzoek, den offic. van adm. der 2de kl. C. Tromp Cz., thans in Oost-Indie, uit de zeedienst; — voorts *benoemd:* tot IIDs. ordonnance-officier, den 1sten luit. J. C. E. baron van Lijnden, van het 4de reg. dragonders; tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw F. J. Domela Nieuwenhuis, hoogleeraar bij het seminarium van het Evangel.-Luth. kerkgenootschap; S. J. Mulder, insp.-cons. der godsd. Israël. scholen; J. van Genk, bisschop van Adras en coadj. van den bisschop van Breda, te Hoeven; J. Cuyten, pres. van het sem. te Haaren; T. J. H. Borret, deken en pastoor te Vogelenzang (gemeente Bloemendaal); W. H. A. van Bijlevelt, deken en pastoor te Maarssen; P. W. H. Scheyven, deken en pastoor te Maastricht; tot plaatsverv. kantonr. te Sommelsdijk P. Zaaijer, Burgemeester van Dirksland; — *vergund* aan P. C. van Söhsten, Neder. consul te Fernambuco, het aannemen en dragen der onderschaidinsteekenen van ridder der orde van de Roos, hem door Z. M. den keizer van Brazilie geschonken; — *eervol ontslagen*, op verzoek, mr. H. J. Ardesch van Hamel, als plaatsverv. kantonr. te Zutphen; — *pensioen verleend* aan de volgende gew. hoofdonderw.: D. Teeuwen, te Gastel, gem. Soerendonk; J. v. Braambeek, te Zevenbergen; H. Hageman te Nijmegen; Samuel Coenraad, zich schrijvende Samuel Koenraad van Valkenburg, te Leeuwen, gem. Wamel; A. Kwast, te Kolhorn, gem. Barsingerhorn c. a.; W. F. Verkerk, te Schellingwoude, gem. Ransdorp; W. Julius, te Utrecht en F. H. Diemer, te Leeuwarden.

BUITENLAND.

Men kan nu elk oogenblik de tijding ontvangen dat Garibaldi zich te Napels bevindt. De koninklijke troepen hebben zich te Capua geconcentreerd; eene positie, welke het voordeel heeft, dat zij zich na eene nederlaag op Gaëta kunnen terug trekken. Het is echter te betwijfelen of zij wel vechten zullen. Men mag integendeel aannemen, dat zij doen zullen, wat zij te Reggio, te Monteleone en op andere plaatsen deden. Reeds is een geheele brigade tot den vijand overgeloopen; denkelijk zal de rest dit voorbeeld volgen of zich verstrooijen, terwijl een klein gedeelte zich welligt naar de laatste wijkplaats der dynastie, d. i. naar Gaëta zal begeven. Bosco, de voornaamste, of liever de eenige steun des konings, heeft verzocht het kamp te mogen verlaten, om redenen van gezondheid.

Volgens een telegraphische dépêche, zou de koning reeds naar Gaëta vertrokken zijn. Wordt dit bevestigd, dan kan men de zaak wel zoo goed als afgedaan beschouwen.

Het *Journal des Débats* zegt, van eene zijde die geen twijfel mogelijk maakt, te hebben vernomen, dat de heer de Cavour thans bepaalt besloten heeft om aan Garibaldi het initiatief en gevolgelijk de leiding der beweging in Italie te ontnemen. Hij zal derhalve namens Victor Emanuel vijandig tegen den Kerkelijken Staat optreden, waartoe de Sardinische troepen bereids Lombardije hebben verlaten (waaruit op zich zelf beschouwd zou blijken, dat Sardinie op dit oogenblik geen de minste vrees voor Oostenrijk meent te moeten koesteren) en aan de grenzen van den Pauselijke staat worden bijeengetrokken.

Daar het *Journal des Débats* een blad is welks verzekering dat het een berigt uit de meest geloofwaardige bron put, eene meer dan gewone beteekenis heeft, zal het gewigt van deze tijding ieder van zelf in het oog springen. Ook onze particuliere correspondent te Parijs deelt dit berigt in vrij stellige bewoordingen mede.

Sommige geruchten gaan nog verder en zeggen, dat Victor Emanuel zelf de expeditie tegen den Kerkelijken Staat zal besturen, terwijl Garibaldi met de Napelsche marine een togt naar de kust van Illyrie en Dalmatie zal ondernemen, ten einde Hongarije in opstand te brengen en zoo doende Oostenrijks aandacht van Venetie af te leiden. Het is vooral dit laatste gerucht, dat al zeer voorbarig schijnt, want tot dusver was nog niemand te voren met de plannen van Garibaldi bekend, die bovendien vooreerst in Italie de handen nog te vol zal hebben, om aan zulke uitgebreide operatien te denken. Evenwel — men heeft in den laatsten tijd zooveel onmogelijk geachte dingen zien gebeuren, dat schier niets meer verwondering baart.

Het schijnt te blijken, dat Frankrijk en Engeland hunne goedkeuring aan deze plannen van Sardinie hebben geschonken. Met zekerheid valt daaromtrent nog wel niets te zeggen; maar indien Sardinie den inval in den Pauselijken Staat durft te ondernemen, dan kan men gerust aannemen, dat het bevorens de goedkeuring van Frankrijk en Engeland heeft weten te verwerven; de onderneming ware anders *al* te gewaagd. Binnen weinige dagen zal men overigens weten wat er van de zaak zij.

Men verzekert dat de prins-regent van Pruissen voor zijn vertrek naar Warschau, den 9den October, koningin Victoria te Coblens zal ontmoeten.

— De keizer en de keizerin zijn den 5den dezer te Grenoble aangekomen. Aan de poort dier stad werden HH. MM. opgewacht door den maire en de overige autoriteiten van het departement. De maire overhandigde tevens den keizer de sleutels der stad. De aartsbisschop van Grenoble, mgr. Ginouilhac, heeft eene aanspraak tot Z. M. gehouden, die, wat het staatkundige gedeelte betreft, volgens den *Moniteur* aldus luidt:

„Te midden der bekommeringen van het tegenwoordige, bij de vermetelheid, die de geest des oproers aan den dag legt en bij de gruwelen van eene altijd in blindheid voorthollende dweepzucht, is het voor ons een groote troost, te zien dat overal waar op aarde eene regtvaardige en heilige zaak is, de Fransche vaan zich verheft om die zaak te ondersteunen of te wreken.

„Uwe legers, Sire, zijn in het verre Oosten aan de heilige belangen der Christelijke beschaving bevorderlijk. Zij beschermen op den troon, dien zij hersteld hebben, de bedreigde veiligheid van het opperhoofd der Kerk, en op den bodem, vermaard door de grootste herinneringen, welke daaraan verbonden zijn, wreken zij de beleedigingen der godsdienst en der menschelijkheid aangedaan, beleedigingen, waarvoor geen naam bestaat.

„Dit, Sire, maakt een deel uit van den edelsten roem uwer regering. Gij hebt gedacht even als het volk dat u aan zijn hoofd heeft gesteld, en het is er trotsch op onder uwe magtige impulsie de beschermende rol te hernemen, welke het zoo edelaardig vervuld heeft in de schoone tijdperken zijner historie.

„Ga voort Sire, met de standvastigheid die u kenmerkt op den weg dier Katholieke en nationale traditien. Frankrijks zwaard is in uwe handen; deze draagt het roemrijk, en welke hinderpalen de naijverige ligtgeraaktheid of de revolutionnaire hartstogten ook voor Uwe Majesteit opwerpen, wij zeggen met vertrouwen, dat zij, die door Frankrijks zwaard gewroken en beschermd worden, voortaan beveiligd zullen zijn voor alle vrees. Hij die onder de hoede van dit zwaard staat, is wèl behoed."

— De heer Lindsay wiens vertrek naar de Vereenigde Staten door sommige bladen gemeld is, bevindt zich nog te Londen en heeft het volgende schrijven aan den *Times* gerigt: „Ik bezoek Amerika volstrek niet in eene officiele kwaliteit en de regering zal voor niets wat ik doen of zeggen zal, aansprakelijk zijn. Zoo ik eene officiele positie verlangde, — hetgeen het geval niets is, — dan zoude ik toch zeker niet de bstrekking van speciaal afgevaardigde verlangen."

— De vice-gouv. van Ceylon, de generaal-majoor Henry Fred Lockyer is overleden. In 1813 tot 1815 diende hij onder Wellington, terwijl hij zich laten in den Krim-oorlog heeft onderscheiden.

— Op den spoorweg van Manchester naar Burnley zijn twee treinen met elkander in botsing gekomen, ten gevolge waarvan, behalve de schade aan de waggons veroorzaakt, elf personen gedood en vijf-en-veertig meer of minder zwaar gewond zijn, ongerekend dezulken, die zeer ligte kneuzingen hebben bekomen. De *Board of Trade* heeft onmiddelijk een onderzoek naar de oorzaak van de ramp bevolen.

Laatste Telegrafische Dépêches.

Napels, 7 September. De hoofden der nationale garde hebben zich bij Garibaldi begeven, om met hem het programma van zijn intogt in de hoofdstad te regelen.

Garibaldi heeft bekend gemaakt, dat de divisie van Ghio de wapenen heeft nedergelegd.

Weenen, 8 September. De keizer heeft aan de graven Szechen en Appony de verklaring afgelegd, dat hij het Hongaarsche programma, zoo als dat door het amendement Hartig is gewijzigd, aannam.

Weenen, 8 September. (*Reuter's Agentschap.*) Het 3de, 4de, 5de en 8ste armeekorps wordt op den voet van oorlog gebragt. Al de verlofgangers zijn opgeroepen. De administratie van den Zuidelijken spoorweg heeft bevel ontvangen om alles voor het transport van troepen gereed te maken. Een van de keizerlijke paleizen wordt voor den koning van Napels gereed gemaakt.

Handelsberigten.

Rotterdam, 8 September.

De politieke gezigteinder blijft nog even bewolkt en te oordeelen naar de belangrijke daling vooral in Oostenrijksche fondsen, schijnt thans vrij algemeen de vrees te bestaan dat het inlijven van Napels en Sicilie bij het gebied van Victor Emanuel, hetwelk men nu spoedig te gemoet mag zien, aanleiding zal geven tot nieuwe moeijelijkheden van zeer ernstigen aard.

De positie van Turkije doet mede verwikkelingen vreezen.

Als een natuurlijk gevolg daarvan duurt ook in den handel een gevoel van mistrouwen voort, hetwelk den omzet tot het hoogst noodige beperkt en ongetwijfeld nadeelig op de waarde van vele artikelen zou influenceren, ware het niet dat de prijzen zich door de vaste stemming der houders in het algemeen goed souteneren.

De verandering in de weergesteldheid, waardoor de landman zich kort na het vertrek van onze vorige mogt verheugen, maakte spoedig een einde aan de geanimeerde stemming voor Rijst; *daar men van alle kanten uitzigt geeft op een' vrij goeden oogst, indien slechts het binnen brengen van het graan door goed droog weder word begunstigd. Het artikel is thans zeer stil en zou afschoon nominaal onveranderd, niet meer tot de laatst besteede prijzen te plaatsen zijn.*

In Frankrijk zijn de schaal-regten op den invoer van granen voorloopig op nieuw opgeheven en worden die tot Augustus 1861 *vervangen door het minimum zijnde 25 c. per hectoliter Tarwe, zonder onderscheid van herkomst of vlag; terwijl zelfs de graanbrengende schepen vrijgesteld worden van tonnengeld.*

Koffij *is in de laatste dagen iets meer geanimeerd en goed ordinair* Java *wordt te vergeefs tot* 39½ *c. gezocht; men houdt thans op* 39¾ à 40 *c. De vooruitzigten voor dit artikel zijn dan ook niet ongunstig, wanneer men in aanmerking neemt dat de productie op verre na geen gelijken tred heeft gehouden met de consumtie. Terwijl het verbruik sedert de laatste* 10 *jaren steeds aanmerkelijk is toegenomen, zoo als de in onze vorige medegedeelde staat aanwijst, is de productie op Java eer verminderd en kan die in Brazilie niet worden uitgebreid door gebrek aan arbeiders. Cuba, Jamaica,* Suriname *en Berbice, vroeger zeer vruchtbaar, brengen thans zeer weinig op. De aanvoeren van St. Domingo, Maracaibo en Laguayra blijven door politieke omstandigheden beperkt. Van* Santos, *dat in den laatsten tijd veel opbragt, zijn ook geen ruimere toevoeren te wachten. Op Ceylon alleen neemt de productie jaarlijks toe, en zijn van daar in de laatste jaren uitgevoerd:*

1855/1656	. . . .	446,198 Centenaars.
1856/1857	. . . .	545,913 „
1857/1858	. . . .	552,643 „
1858/1859	. . . .	584,552 „
1859/1860	. . . .	600,000 „ getaxeerd.

Deze vermeerdering is echter niet voldoende, tot dekking der verminderde aanvoeren, van elders en men leidt hiervan de waarschijnlijkheid af van eene klimmende rigting der Koffijprijzen, waartoe ook wel eenigen grond bestaat, ten minste indien men kan aannemen dat het verbruik bij een hoogeren standprijs niet zal verminderen. In Suiker *vonden tot ongeveer vorige prijzen nog al eenige omzettingen plaats en men houdt thans hooger.* Thee *stil. Men noteert te London* Common Congo 15 à 15½ d. *De veiling der N. H. M. is met ca.* 2000/4 *kn.* Java, *die nog zijn aangekomen, vermeerderd.* Specerijen *in flaauwe stemming op de laatste veilingprijzen, terwijl* Noot *en* Nagelen *uit vroegere veilingen worden aangeboden.* Katoen *verkeert in vaste stemming en bedong eene kleine verhooging.* Huiden. Java *Runder en Buffel in de beste sorteringen blijven begeerd, doch ordin. kwalit. is slechts tot lagere prijzen te plaatsen.* Arak *vindt iets meer vraag van het Noorden en eenige partijtjes werden tot vaste prijzen afgedaan.* Banca Tin *bedong weder f* 79½ *en wordt nu op f* 80 *gehouden.*

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver voor de wet

J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.